

IV. ÉVFOLYAM. Megjelenik **minden vasárnap.** Ára **3** hóra **1** frt. **50** kr.	Az előfizetési pénz a **kiadó-hivatalba** ***Városháztér 6. szám*** alá küldendő.	**Pest, mart. 27.** 1870. **13. szám.**	**GYÜJTŐKNEK** **öt előfizető** után **tiszteletpéldány jár.**	***Szerkesztői iroda:*** Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely LUDAS MATYI-nak van szánva.

Pattantyuk.

Tehát Pulszki uram azért nem szavazta meg a honvédek nyugdiját, hogy 49-ben „a nemzet egész a legszélsőbb határokig elment.“

El bizony, s midőn még itthon javában vertük a németet, Pulszki uram már akkor ugy meg ugrott mint a pinty, s a „legszélsőbb határokon“ is **tul ment**.

Baranya megyének annyi lelkes ellenzéki képviselője közt egy jobboldali követe is van, ki rendesen hallgatni szokott mint a hal s talán azért olyan néma, mert nem a nép választotta, hanem a kopácsi tó h a l a i.

Hanem ha aztán nagy ritkán szól valamit, csakugyan bolondot szól. A honvéd kérdésnél is azt böffentette ki, hogy a 48-asbeli honvédek nem is honvédek, hanem a mostani mungó nadrágosok az igaz honvédek.

No Vörösmart s Kopács-nak térei . .
Nektek ugyan beadott T é r e i!

Kossuth apánk ismét küldött egy aranyos levelet a szigetváriaknak. Inti a népet, hogy olvasson, tanuljon, alapitson népköröket és ne higyjen a németnek.

Pedig hát nincs nekünk a világon igazabb barátunk mint ez az osztrák német! mert eddig is mindig gondviselése alá szedte a pénzünket, most meg már kiakarja huzni lábunk alól a földet . . a határőrvidéket is, hogy azt is mivelni segitse.

A határőrvidék tehát az osztrák szomszédok szerint a „b i r o d a l m i t a n á c s o r s z á g a“ melyhez a magyarnak csak ugy van jussa ha megveszi. Dalmaciahoz pedig semmi közünk.

Lám csak nagy gaukler az a német, a közösügyet ránk tukmálja és most már ugy magyarázza, hogy a mi az e n y i m, egyedül a z e n y i m, a mi pedig a t i e d, az i s a z e n y i m, hogy kaparnák ki szemét — az Andrássi verebei.

Eredeti levelek.

É d e s k o m á m M a t y i!

Sokszor leakartam mán tenni erről a tinta pocséklás mesterségéről, mer hát annyira telve keserüsíggel az én *szivem, hogy mán utána akarok csapni az egísz állapotnak. mivel nem ír ez az egissz bolond világ sem egy kalamáris tintát.*

Megútáltam mán én az embert pajtás! úgy hogy ha csak az úr Isten ujra nem teremt megint egy Ádámot meg Évát, oszt én magam is ha ott lennék a teremtisinél a világnak, hát máskíp kedvem se vóna mán ujra annyit ílni, a mennyit íltem, meg elirtem.

Hejj de komisz nípsig ez a mostani, egyik bele búvik oroszlán bürbe, mer hát szamár, a másik meg báránbürt öt magára, mer hát farkas.

A róka ájtatos kíppel morzsolja az olvasót, s rajta ül egy lopott libán, oszt azt predikálja: hogy ne kivánd a másét.

Nípszerüsiget hazudik hummi kétszinü aranyszáju Szita kötö termetü nagy úr, — komédiás tempóval habókol jobbra balra a másik farizeus, histórja csinálé; bolondit tótot zsidót magyart jobbra balra, s mikor nem látják, hát talpatnyal annak a ki a józan ísz és lelkisméret szabadság esküdt ellensége elött térden állva vezeklik.

Ni koma hát nem ugy van, — egye fel a feki az ijjen komédiás világot, az is hunczut a ki megerölteti magát irte. A bolondjának pajtás, a meik a világ legnagyobb ríszibül áll, egy nagy jászlot kell ípittetni, oszt színát neki bele, hadd egyík — hanem oszt a többinek meg kötelet, akasztófát ám a feki egye meg.

Kutya világ — komisz világ — oszt láddi komám azír haragszom legerössebben, hogy az embertül erönek erejível azt kivánják, hogy bolond legyík.

Hanem ni hé Matyi, mán most én mondom ám, hogy a római pápa igazán csalhatatlan lessz — mer hát azt mondják ükemirül, hogy zsidó fajta, mán peig azt mán jól tudjuk pajtás, hogy valamennyi zsidó van, a mind megcsalhatatlan; ezek szerént hát ne is töttse ott az idöt az a sok vereshasú püspök Rómába, hanem kuss haza, mer majd a sok gazdasszony megsokalja a gazda távollitít.

Még spanyol viasz országba is ugyancsak marakodnak a fatzér királynak való legények a koronáir: . . az árgyelussát pajtás! — megint eszembe jut a világ marhasága, hogy hát: minket nipsíget meg országokat, ez a sok léhütö csak olybá tekint, mint mikor Debreczenben az ember a csizmadia szinbe csizmát vesz magának oszt válogat benne. — Na csak hadd lüjje egymást egye fel a feki, bár csak minden nap agyon püffentenének belöle nihányat.

Kedves komám egyet kérdek tülled, — megmutatnám, hogy mán diákúl is értek valamit, úgy-e komám azt teszi e magyarúl hogy — „juss kanon-ikum" hogy a kanonokok jussa? ugyi komám hogy megláttzik rajtam a tudomány mán is, — hát ha peig nem kék olyan sok marha háta megett állanom.

Asztán meg tudok én még a historjábál is valamitskét, mer hát olvasgatok ugy hébe hóba, oszt azt is tudom hogy Ámérikába, a hun a bárónak gorófnak herczegnek meg más ilyen fájta nyavajának czoki, hát ilt hájdinánába egy igen derík ember, úgy hitták hogy Vasington, ez cselekedte azt, hogy ott mind elkergettik a szeginy níp elnyomó hunczut zsarnokjait, oszt az az egissz nagy ríszit a világnak szabaddá tette, ollyan szabaddá a hun egyik ember se külömb a másiknál. — Jajj pajtás de mijjen derik becsülletes ember vót a ha tudnád, még várost is ípitettek a tiszteletire: — Oszt az árgyelussát neki, hát most olvasom, hogy valami félkegyelmü tinta nyaló össze hasonlitotta vélle az ujságba ezt a mi bodrihajú miniszternyom czéh mesterünket — még is ha mán a borbély leginyek, meg a frizérek dicsírnék meg, hájsz azon nem csudálkoznék. — Nojszèn, az Isten mentsen meg az ilyen megdicsirtetistül, — mer hát ípp úgy illik együvé Vasington meg Andrási mint Mátyás király meg Mátyás kováts! — hanem hát láddi komám igy szoktak tenni az a fajta emberek a kiknek rá imejedik a bélük valami jó hivatalra, mint a pápista litaniába, hogy hasonlittják szüz Márját, szent karafinához, elefántsont toronhoz, megtudj isten mi mindenfelíhez, — hát oszt ez a hizelgö is hát Vasingtonhoz hasonlitotta Andrásit, ha meg tenné valami tiszteletbeli honorárjos, hellyettes vicze irnoki adjunctusi practicansnak, fizetés nélkül — mer hát pajtás érdekbül áll a világ egymás erányába, ipp úgy mint a csürhés malacz a moslékos dézsa erányába.

No hát csak ennyit akartam most mondani, szerbusz jót kiván, jó czimborád.

Karakán Marczi.

Papirr ágóhoz!

Meghaltál-e? avagy kezedet görcs bántja?
Vagy tán körül fogott a jobboldal pántja?

Nográdi kronika!

Vin Kronikás levele, koternilküli Ludas Matyika szerkesztő baratjahoz!

Draga baratom! Alig varok in, hogy lathatok neked valosagos ezipferplatodat! mert edig láta én tiged mindig 'sak hivatalos kiadasba; menyiben tudni valóképen fiskus atta ki neked szalás!

Szalás kiadta! neked meg beatta! most hogy kitelte neked quartily, beszid van nalunk, hogy Skorpio jutja bele ismét csavaba! de könnyü neki! Skorpio nem fíli az ördögtül sem, a mi feliri egy dupla ministerel!

De beszilunk most orszagos dolgokrol! Jaj de finyes diktiot tartotta képviselőhazban magyar honvid minister, ocska honvidekrul! kimonta anathema, hogy honvid, ki nimet ellen merte kezit felemelni, nem rÍszesülheti orszagos segilybe! no szipen vagyunk! most majd kapja maganak Kuhn nimet minister ur, kiszedi valahonnit magazinariakbol Hajnau ocska itéletit, és fog követelnyi, hogy honvidek, kiknek hajdan csak portjéjuk volt felfügeszve, most sajat úri personajukban kötesenek fel! no ez aztan igazan lene vas következetiség!

Én ugyan nem bánok, csak ocska honvid minister ur se nem banjon!

De most lipjunk at tarsadalmi tirre! mensis hujus 13-án (ominosus szam) dilutan megtartottunk nipgyülés, — akarok mondani 6 gyarmati nipkör gyülés! először is interpelalta egy pulgartars masikat: miért mikor egy ujság lap olvasa, másikat teszi ülőrisze ala! polgartars felelte neki azonnal, (nem miniszternek való) azirt teszek en csak egyiket ülőrisze ala, mert a melyiket olvasok, nem tehetek azt is ülőrisze ala! interpelaló tudomasul veszi felelet és maga is veszi igénybe saját ülőrészit!

Masik polgartars tagsagrol lemondja, mert nem tetzik neki dohany füst! meg gyomra nem be vesz demokratikus elveket! no már erre nekem is kezte meleg lenni! ez a polgartars alkalmasint bele bolondulta Rajner egyesületi törviny javaslatba, érzi pecsenye szagot, ő kilép, mi meg belyi lipünk meleg vizbe! 'sak vigyazat!

Aztan felolvassak egy fotyografus instantiaja, melyben instalja tagokat lefotyografirozni! de már erre én megfogta ajtó klincs! nimet mar belink szerete! akar birni arczkipünket! Külte ide finykipísz! de minek nimetnek zenyim arczkép? nem vagyok ín mameluk! sem nem adja nekem nimet pensio! 'Sak vigyazat!

Most nyujtja be egy ficzko gyülisbe egy folyamodvanyt, akarja nekünk szolgalni, benne van, irva, hogy ezelüt volta Pesten policzei, — erre aztan már nekem sem nem kellett több! mar policzei is küldi utanunk nimet! vesd el magadnak utzu! ki az ajtun! meg sem alta, mig otthon magamra be nem zarta ajtó! Szigyen a futas, de hasznos! ördög tud, mi történt többi! én ugyan nem megyek ismét tigris barlangba!

rigi baratod
Vin Kronikás.

Ama „nyugdijak" tárgyalásakor.

Tanácskoztak vitatkoztak,
— No! hajba nem, mégse kaptak! —
Érv szerepelt fokos helyett:
Eszmei volt az ütközet.
A kérdés mért sikra keltek:
Hát még ez is kérdés lehet? —
Kapjon-e a csonka honvéd
Az országtól elismerést?..

Tanácskoztak, vitatkoztak,
— No hajba nem, mégse kaptak! —
A kérdés, mért sikra keltek:
— Oh, hogy ez is kérdés lehet! —
Bach uramnak katonái,
Édes hazánk mákvirági,
Kapjanak-e „nyugdijakat"?
Másként bizony éhen halnak!

Tanácskoztak, vitatkoztak,
Végre még is határoztak:
„Nyugdij illeti meg őket,
Azokat a vezetőket...
Csonka honvéd, csonka honvéd,
Hiába kér elismerést...
Nem lehet. — Ám segitjük őt:
Vehet rajta szép szemfödőt!"

Mamelukok hősi serge,
Megszavazta, helyeselve:
Honárulást jutalmazva,
Honszerelmet kikacagva!
S hozzá még el sem pirultak!
Most már mégis elhiszem csak:
Mamelukok hős csoportja,
Talpát hogy az arczán hordja!

Reszelő.

Közösügyes végvacsora.

Deák: Egyétek, vegyétek, ez az én testem.
Beust: Ich heiss Beust, ich heiss Euch, ob heiss beist ein.
Giskra: Ach! Himmel sapperment Krucifix! die verfluchten Böhmen.

Fricskák.

Kerge Palihoz egy feliratot szándékozik intézni a pápai collégium lerogyni akaró nagy terme, hogy leendő pénzügyér korában szinte olyan pontosan épitesse majd az országos épületeket, hogy 10 év mulva dúczokkal kelljen feltámogatni.

Pater Makutyi főtisztelendősége egy czáfoló nyilatkozatot küldött be Ludas Matyihoz melyben tudatja, hogy hibázott Matyi, midőn a multkor őt hét gyermek atyjául mondotta, mert ő neki — ugymond — 13 volt négy meghalt, s most kilencz élő van.

Egy bajuszára igen büszke jobboldali képviselő, erősen kinyalva sétálgatott a multkor az országház folyosóján. Ej de ki van kenve a bajuszod mondá neki egyik ellenese — talán a Térei Pali patikájából kaptad azt a fáin bajuszpedröt.

(Gyengébbek kedvéért megmagyarázzuk hogy Térei ur beszéde alatt mindig hátra — hátra nyulva pödörgeté bajuszát.)

Páter Makutyi nagy örömben lévén, — okát kérdé a hű Csézi néni, — hajh lelkem! mondá a páter — elmegyünk kananokoknak!

Aesop meséje illusztrálva.

Rókák: Szép vagy óh szép, fényes a tollad, verébüző te nagy hatalmad. Vasington hozzád képest csizmadia inas, csak szavad volna s énekelni tudnál.

Később a tehenes is megtudván valamit az örömből midön kérdezné a kocsis: mi az oka hogy oly általános öröm van a háznál? a tehenes igy válaszolt: hát azért örülnek hogy a főtisztelendő urat beteszik a hizlalóba.

Nemzetiségi törekvések.

Erdélyt elakarja foglalni egész a Tiszáig Hodossiu! és Macellariu!

Kárpátoktól a Dunáig, Hurbán volt kóter kóllégám.

A szerb vajdaságot ki akarja hasitani Temesvártól Ó-Budáig Miletics!

Kun gyenerálisnak kell Bécstől a Dráváig.

E szerint Ludas Matyinak nem marad más Magyarország területéből mint Czinkota, és a czinkotai itcze.

Rajneriá-da.

Megkondul a vész harangja
Ég egy szegény háza . .
Futkos fel s alá örjöngve . .
Oltót keres de hijába!

Az oltás most nagyon bajos
Ha ohajtanák is tenni,
Mert felsőbb engedély nélkül
Tilos egybesereglení.

Jendzsikubischedszki Vlad Marczi levele Tallérossy Zebulonhoz.

Ides barátom uram! is virsíges atyafi! — Lám, lám! hol megokadom az atyafi! — Az a sok szíp levíl, mi firkalja kegyed ön maga a Mindenváró Adámnak, meg inditja az int zatyafiságos írzelmeimel annyira, hugy ín is barátságos kütelessígemnek írzek küldenyi magának válasz; — de nem ollan válasz, mind a mellíket nem irta alá Madaraszy Joskú, hanem ollan válasz, mell születte az ín maga zeszibe, — igazán pegyig ha mondok: — születte azok a franya tigrisek zeszibe, kik mai zülísbe udvartartásra sem nem akarják annyi semmi tübb, — semmi kevesebb, mind a mult esztendűbe.

Na moi dusu! ezek a tigrisek úgy teszik, mintha nem tudjáknának, hogy minden esztendübe születyı az a sok Prinz, és Princznyég, azoknag a sok herczegegtül kik mind rízsesülnek udvartartásba; — pegyig ha születyi akar csag egy is egy esztendűbe egyneg, — kell neki minyá:

Dajka, — ki szuptatja neki, — pegyig nem ullan, mellik kapja hat forint hunapra, zegyíb semmi, — hanem ki kapja: legaláb is 1000. ft. egy esztendűre üsdbe: — kell neki:

Kindsfrau, — jaksza volajú magyaru, hugy is mundjak? — Vodjauer mundana! „izé“ — Igaz tigriseknil nints van Kindsfrau, — ez kapja levissimo Calculo 2000 frt egy esztendűre, de annak is üsdbe; — kell neki:

Hofdáma, — ki megvigyaza gyerekre. — Hugyan is hibáson mundum: — gyerekre? — „kicsi herczegre“ — mígis ejtettíg kicsi Napoleon, mikor vót míg kicsi, a fejíre, — mégse nem törte ki a nyaka. — Haj! erüs faj, — erüs; — ennek a Hofdámának fizetíse legaláb is 4000 frt. egy esztendűre, — persze enneg is csag üsdbe; — kell neki;

Komornyig = 2000 frt, — ennek már nye üsdbe hanem sag osztrág írdekbe; — kell neki:

Kit Kotsis = 4000. frt. — nígy ló = 4000. frt. — kell neki:

Kammerherr, de ez már isten utscheg nem tudok kiirnya magyarul, — fizetíse 4000. frt. — kell nyeki:

Szakács=5000. frt. kell: Kit kugta, — kell: szolgálók, hamu püpőkig, s tudja Isten míg mi minden nem? elíg a huzá kell: summa summarum 50.000 frt; — most már szülessig csag 60 illen herczeg is herczegni Chlapetz; — ís ez csekílysíg, illen sok herczegneg, — akarom mondanyi: herczegnyigneg; — itt van ni: hárum millió frt, minnyá futsch, — igye do pekla, — mi maradja az udvartartásra? — az a 650. ezer forintja? — a nem elíg, kit bálra is nígy ebídre, mıt anyi szokta ü Felsíge, a jobboldali is balküzíp kípnemviselüknеg, és a tigrisegnek; pegyig mindanyi kípnemviselü, míg níhány tigris is szeretyi türüni kísit ü Felsíge abrusszáhú, szeretyi teli pakkulni zsebje mireg drága czukkedlivel, is haza vinyi felesígneg, melyik az gondolja: — hogy Budan a várban a czukkedli ídesebb a czukkedlinál.

Hát aztán, mit meglármázik az a Henszleman? a bizom csak régi kupunyág szeretyi, — is egy mamut fogája, nem agya egy mázsa czukkedlijir, — azír nem akarja anyi mos tübb az udvartartásra, mind adta taval, — de ha igazán megkírdezik, anyi se nem akarja anyi. — Hanem megis munta neki Colomannus Tisza, vir circumspectus; is mos lathatta kegyed ön maga baratom uram, hogy a balközíp buszkesigo a Tisza, mígis megvan „kormánykípes.“

Millen szípen tudtára agya fátyul alatt ü Felsígineg, — hogy ü míg tübb is megagya, mind Jula Andrássy miniszterelnyög megagya; — Ü megagya az udvartartás ü Felsíge egísz íletíre, — de azír mos sak legyen tiz ívre majd ha ü megleszi miniszterelnyög, majd akkur agya egísz íletíre ü Felsígineg, — agya az egísz dynasztiánag íletíre, — agya a világ vígüg.

Bizony szíp! ha van ü Felsígineg ilen loyalis hü alatta megvalója, — ki minden megagya negi, is veszekszig azok a fránya mírges tigrisekkel, mikor a hüsíges jobboldal egy szó sem nem mer szónyi. — Apotom, azuk sak nevetyik, is az gondolják: — veszekedjıteg sak meg egymással tik tigriseg, majd Tisza Colomannus kikaparja kürmível neküng sült gesztenyit a parazsból.“ — Veru tak. — Azonban fain ember az a Colomannus Tisza, minyá rá megakarta szeliditenyi azok a tigriseg, és ü sem nem ad meg nyugdijt a Bach is Schmerling huszárok, is a muszkavezetük, is a haza árulog szamara, pegyig tennap míg akarta tenyi kivitel.

Nos hát nem is lehet az máskíp egy kormanyelnyögneg ki meglesz, annag minden rízsbe kigell tunyi eligiteni az igínyeket, ugy felfeli, mind lefeli ugy a mamelukoknag, filing nyulagnag, mint a mírges tigrisegneg. — Spanyem bohu! Isten velünk! — Üdvözlüm zatyafiságus írzelemmel, ki vagyom.

virsíges rukana

Jendzsikubischedszki Vlad Marczi.

Historiai tanulmányok.

I.

A morlák parasztok! . . . Búsul Austria:
Mit mond erre Neiperg, mit a historia?
So'se búsulj! . . . hajdan több is történt ennél:
Svájcz parasztjaitól: Sempach 's Morgartenrél!

II.

Elszedték fegyverink: minek is a puska?
Majd meg véd a zsandár, meg az a sok muszka
Beütött Sadova. — Nosza Forgách Antal!
Megvédi a hazát, inasok s kuktákkal.

III.

Ré Bomba [1]) volt egykor ám hetyke katona,
Hősein változott az új meg új ruha,
Szólt az apa király : e czifraság minek?
Akármit adsz rájuk, mind megfutnak ezek! [2])

IV.

Géza fejedelem keresztvizet kapott:
Titkon egyszer még is Hadurnak áldozott, —
Látja Asztrik apát: per amorem Dei:
Illusztrissime! no warten's, was machen Sie?!
Elég gazdag vagyok, van elég tömjénem
Mindkét istennek jut, mond a fejedelem!

V.

Hadurnak áldozott Viktor Emmanuel
A pápától mikor birtokát vevé el,
Az ellen zsinatot hogy nem rég betiltá,
Az ördög oltárán tömjénét meggyujtá!

VI.

Fülöp király mondá: bevehető a vár,
Ha bejuthat rajta arany terhelt szamár.
Zuppa hegylakóit fegyver le nem verte:
Nehány ezüst siklus megszeliditette! [3])

VII.

A. birkózott B. vel és B.t földhöz vágta,
B. nek sok pénze volt s nagy birkózhatnája,
„Alkudjunk, hogy én önt a földhöz vághassam"
Áll —, a száz forintot elöbb ám hadd lássam: —
E való történet épen mostanába.
Ismétlődött Zuppa és Krivosciában. [4])

VIII.

Generalis Neiperg gőgös gunynyal mondja:
Hogy gyalázatos volt a honvédnek multja,
No lássuk hát ismét! mondja Kerge Pali,
'S Andrássival együtt Ivánkát [5]) legyötri!

Nagy Bőgös.

Nyilt levél.

IX. Pius non possumus ő szentségéhez!

Szentséges csalhatatlan atya! Még a váczi dutyiban hallám, hogy csalhatatlanságod a boldogságos szüz Máriának elevenen, testestől, lelkestől, cipőstöl, kapcástól való menybemeneteli dogmáját nem sokára kifogja mondatni a szent zsinat által, jó akaratulag figyelmeztetem csalhatatlanságodat, piánó bánjék e dologgal, mert ha a pesti esküdtszék megtudja, aligha bajba nem keveri csalhatatlanságodat. — Egyszersmind tudatom szentségeddel, hogy én már kilencz hónapig áristomba voltam ezért a dogmáért!

Ludas Matyi.

[1]) Bomba királynak (Ré Bomba) hivták a mostani ex nápolyi király apját, ki midőn Nápolyt ágyuztatta, a parancsnokló tábornok kérte, hagyna fel a gyilkolással, a király elutasitá a tábornokot, ne alkalmatlankodjék — ugymond — mikor olyan jól mulatom magam.

[2]) A közösügyes sereg is egymás után kapja az uj uniformist!

[3]) Alkalmasint nem volt nekik elég, mert már megint izélnek!

[4]) Sándor gróf ifju korában szeretett birkózni, s birkózó társa a biai ref. pap volt, ki azonban a grófot mindig földhöz vágta, végre a gróf száz forintba alkudott meg a pappal, ha egyszer földhöz hagyja magát vágni.

[5]) Nem a Zsigát hanem az Imrét.

Adakozások a rokkant honvédek menházára.

Munkácsról: Bertók Károly 40 kr., Lengyel Mihály 25 kr., Katona Gáspár 40 kr., Nánási Károly 40 kr., Bertók Lajos 40 kr., Papp Lajos 40 kr., Papp Sándor 40 kr., Mile István 40 kr., Kocsi János 20 kr., Balogh Sámuel 20 kr., Antal Sámuel 20 kr., Kiss Mihály 40 kr., Kulcsár István 40 kr., Orosz János 31 kr., Géczi András 40 kr., Tóth Benedek 40 kr., Bakk Mihály 40 kr., Palágyi János 40 kr., Kulcsár Ferencz 40 kr., Máté István 20 kr., Tóth Bálint 20 kr., Bertók János 24 kr. Összesen 7 ft 40 kr. o. é.

Tökről az olvasókör tagjai: Halmy István 50 kr., Körmendi Samu 50 kr., László István 50 kr., Csethe Lajos 20 kr., László István 20 kr., Faragó István 10 kr., Balog János 10 kr., Dávid Mihály 13 kr., Kuttár József 10 kr., Vida Gábor 10 kr., Cseke Jósef 10 kr., Szép Samu 10 kr., Szakál István 10 kr., Kiss Lajos 12 kr., Német István 10 kr., Faragó András 10 kr., Hermán István 10 kr., Kemény István 15 kr., Kovács András 10 kr., Kollár Jósef 10 kr., Bokodi László 20 kr., Bálint János 10 kr., Ványi Jósef 24 kr., B. Ványi István 10 kr., Kelemen Mihály 10 kr., Búcsi Jósef 10 kr., Szabó István 10 kr., Kuttár János 10 kr., Nagy István 20 kr., Szakál János 15 kr., Kozma Ferencz 10 kr. Összesen 5 frt.

Sarkadról: a népkör 13 frt 30 kr., Márki Imre 1 frt., Seres József 70 kr. Összesen 15 frt.

Szerkesztőségünknél begyült eddig öszvesen: **284** frt **39** kr.

Szeretet adományok nyilvános nyugtatványozása.

Óvári Pető Alexandriában (Egyptom) élő hazánkfia Damjanich özvegyének a jelnélküli elvérzettek emlékszobrára küldött . . . . . 10 frnkot
Boldogult Böszörményi László alapitványára 30 „

Öszvesen 40 frank.

aranyban, mely öszveget a mai napon illető helyeikre átszolgáltattam.

Pest mart. 25. 1870.

Mészáros Károly.

Közkivánatra másodszor:

Borsszem Jankó előfizetési felhivásának illusztratioja.

A ki korpa közzé keveredik, megeszi a disznó.

Vásári jelentés.

Alólirottak tisztelettel tudatják az üdvözölni ohajtó n. é. közönséggel, hogy Pesten Zöldfa utcza 34 sz. a. szent ereklye kereskedést nyitottunk, ajánljuk azért minden e nembeli tárgyainkat, melyeket főtisztelendő páter Makutyi ő méltósága által voltunk szerencsések egyenest Rómából kaphatni,—söt a trienti szent Péter köpönyegéből is kaptunk vagy háromszáz rőföt, mindezekből a legjutányosabb áron szolgálunk

Lonkai Antal
m. k. suszter majszter a Vatikánbol.

Török János
m. k. rőfös és norimbergai diszmü árus Civita-Vecchiábol.

b. Jósika Kálmán
m. k. szabó mester Cirggócziábol.

A tárgyak valódiságáért kezeskedik,
pater Abzugius de Szilágy
kiforditott — beforditott hitü pápista, exstirpe kálviniána.

Borsszem Jankó felmentésére.

Nem hijába Jankó! hogy nagy ur a gazdád —
Ujra kikerülted a neked szánt csapdát.
Vigyázz, hogy harmadszor ne essél krédóba —
Mert lehuzzák rólad a bőrt . . . ebadóba.

Hanem még is hitvány fráter vagy te Jankó!
Mert ha valakinek erényét megmartad:
Szükölsz miként az eb, s állitod esküvel —
Hogy a megsértettnek csak is kezét nyaltad.

Felhivás!

Ráth Károly volt kir. fiskus úrhoz!

Tanitsa be a módjára uraságod Gallér urat, hogy miként kelljen IX. Pius ő csalhatatlanságát azért a viccért — a mit most akar csinálni — a pesti esküdtszékkel 9 hónapra elitéltetni.

Ludas Matyi.

Ábel és Kain a két testvér.

Izgága Zsiga: Miért haragszol te én re ám Imre?

. . . . . . *Imre*: Nem haragszom én testvér csak ugy mutatom a publikum előtt mintha haragudnám, hiszen mi ugy is egy czélra törekszünk, csakhogy más más köpönyeg alatt.

☛ Teljes Amnestia ☚

Azon harmadfél ezer előfizetőnek, kik elitéltetésem alkalmával attól való félelmökben dezertáltak meg tőlem, hogy most már Ludas Matyi megbukik.

Ludas Matyi azonban tetszik látni, nem csak hogy meg nem bukott, de még csak megse hajolt.

És most miután 22 havi fogságomat kiültem s magam magamat megamnestiáltam: mindazon elpártolt ludasoknak, teljes bün bocsánatot és amnestiát adok, kik f. e. ápril 15-ig a főhadiszállásra

Pest, Városháztér 6. szám

alá önkéntesen berukkolnak.

Ludas Matyi.

Felelősszerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY. (Rajzoló: Appelrath L.)

Nyomatott Kunosy és Réthy-nél Pesten, (váczi-ut 9. szám alatt.)